

АТОМНИК АУ України

№23 (810) 9 червня 2016 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ВЛАДА І ПРОФСПІЛКА: СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ

Вимоги учасників акції протесту — у дії

1 червня відбулася робоча зустріч Голови Атомпрофспілки України Валерія Матова і його заступника — голови профкому ППО НАЕК «Енергоатом» Олексія Лича з міністром енергетики та вугільної промисловості України Ігорем Насаликом у форматі домовленостей під час переговорів уповноважених від профспілки у Кабміні за вимогою учасників акції протесту атомників, що відбулася 31 травня.

Було обговорено низку питань, найголовніше з яких — це гарантування безпечної експлуатації атомних електростанцій, адже внаслідок арешту рахунків НАЕК «Енергоатом» заблоковано фінансово-господарську діяльність найбільшого виробника електроенергії в Україні. Міністр повідомив атомпрофспілковців про кроки міністерства щодо вирішення цього питання. Міністр сподівається, що проблема безпідставного арешту рахунків Компанії буде розв'язана найближчим часом.

Наступне питання стосувалося проекту закону про особливості корпоративності Компанії. Домовилися про те, що у тиждень термін профспілкової сторона підготує свій варіант законодавчо-нормативних актів з цього питання, які після спільних консультацій будуть направлені до Кабінету Міністрів для прийняття відповідного рішення. Далі було обговорено

проблеми атомної промисловості. У площині цієї розмови Голова Атомпрофспілки висловив свою думку про діяльність ДК «Ядерне паливо України», державну структуру у технологічному ланцюжку уранодобувної промисловості. Міністр пообіцяв сформувати свою позицію з цього питання впродовж кількох днів.

На зустрічі йшлося про створення окремого державного органу управління галузю або хоча б призначення профільного заступника міністра, який би опікувався безпосередньо ядерно-енергетичним комплексом. За словами міністра, вже є дозвіл Кабінету Міністрів України на додаткову штатну одиницю заступника.

Під час розмови обговорювалося також ситуація з реформування спеціалізованих медсанчастин. Досягнуто згоди про спільний пошук варіантів виходу зі становища, в якому опинилися зараз медчастини.

Також є домовленість про спільні консультації з вирішення актуальних питань фінансування ядерної галузі.

Фотоінформація

Миколи ВАРЧИНОГО
На знімках: 31 травня 2016 року — атомний марш протесту у Києві

ІЗ ВИСТУПІВ НА НАРАДІ З ПРОБЛЕМ СМСЧ

Атомпрофспілка вимагає і наполягає на безумовному збереженні спеціалізованої медицини атомників та належному її фінансуванні

Як уже повідомлялося («АУ» №21, 2016 рік), 19 травня відбулася чергова розширена нарада за участю представників профспілки, місцевих органів влади, керівників і голів профкомів СМСЧ. На зібранні, по суті, було розглянуто одне вкрай важливе питання: про взаємодію у справі захисту десятків сотень медичних працівників від непередуманого реформування спеціалізованих медсанчастин, що може призвести до їх закриття або істотного звуження спектру медичних послуг безпосередньо для атомного персоналу.

Присутні на нараді, яку вів Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов, акцентували увагу на тому, як СМСЧ житимуть у цьому і наступних роках, з якими викликами матимуть справу і на які ресурси зможуть розраховувати. Друкуємо, зі скороченнями, промови її учасників.

Председатель Атомпрофсоюза Украины Валерий МАТОВ:

— Мы впервые очно встречаемся в этом году, хотя со многими из присутствующих регулярно контактируем по разным вопросам, основной — это положение дел в нашей медицине. Я ее называю нашей, потому что она была и, надеюсь, останется в сфере нашей отрасли.

Вы знаете, что в апреле этого года мы провели Пленум ЦК и решение было, чтобы в мае провести вот такое совещание с привлечением всех заинтересо-

ванных лиц в положительном решении такого важного и насущного вопроса по СМСЧ. А положение действительно критичное, потому что медицина сегодня живет без финансовой поддержки как со стороны государства, так и местных властей. В прошлом году, вы помните, мы проводили аналогичное совещание и как бы договорились выработать программу и стратегию действий, но по мере разъезда и приезда на места процесс пошел в разных направлениях, разнопланово.

(Продолжение на 2–3-й стр.)

НА ЗАХИСТ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ СПІЛЧАН

Чорнобильська зона пікетує Кабмін

Близько тисячі працівників Чорнобильської АЕС і підприємств зони відчуження, за солідарної підтримки Атомпрофспілки України, 8 червня 2016 року вийшли на кількогодичну акцію протесту під Кабінет Міністрів України.

Закономірне невдоволення маніфестантів викликане невиконанням Урядом України власних зобов'язань про поновлення виплат за роботу в умовах впливу іонізуючого випромінювання працівникам підприємств зони відчуження.

Ці виплати повинні здійснюватися на підставі статті 39 Закону України «Про статус і соціальний захист...» (стосовно громадян, які працюють у зоні відчуження) і відповідно до постанови Кабінету Міністрів України №297 від 20 квітня 2016 року.

Законом передбачено відновлення зазначених виплат з 1 січня поточного року. З початку 2016 року Атомпрофспілка

неодноразово робила спроби розв'язати проблему, проте дотепер доплати за радіаційний фактор працівникам підприємств зони відчуження відсутні.

...До мітингувальників-чорнобильців невдовзі вийшов представник Кабміну, якому протестувальники передали свої вимоги. До речі, урядовець не забарився і з офіційною відповіддю, що «паспорт бюджетної програми, за якою здійснюватиметься фінансування доплат за роботу у зоні відчуження, зараз на узгодженні у Мінфінансів». Така процедура потребує максимум 10 робочих днів.

— Якщо обіцяне владою не буде виконано, ми продовжимо акцію протесту, — заявили профспілкові лідери підприємств Чорнобильської зони.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Он погиб на поле боя. Не доиграл на поле футбольном

273 работника ГП «ВостГОК» стали участниками Антитеррористической операции на востоке нашей страны и трое из них уже никогда не переступят порог родного дома

Евгений ПАШКО — лучший игрок турнира

Один из них Пашко Александр Иванович — коренной житель горняцкого поселка Смолино. Здесь прошло его детство, школьные и юношеские годы. Учеба в профтехучилище, служба в армии. Трудовую деятельность начинал в 2002 году на Смолинской шахте, где прошел путь от ученика до квалифицированного проходчика и крепильщика подземных выработок. За трудовые достижения неоднократно награждался грамотами и благодарностями. Прекрасный человек, верный товарищ, брат, любящий муж и отец двух сыновей.

Было у Александра еще с детства любимое увлечение — футбол. Вначале играл за детские поселковые команды,

Команда Смолинской шахты с участниками АТО

затем стал игроком взрослой команды, а с годами и ее капитаном. Много хороших игроков знал смолинский футбол, но он был лучшим, местной футбольной «звездой». Своеобразная манера игры,

высокая техника, хорошо поставленный удар всегда превращали футбольные поединки с участием Шаши в праздник для зрителей.

(Окончание на 4-й стр.)

ЩИРІ ВІТАННЯ

На початку літепла, 4 червня, святкувала свій ювілейний день народження заступник головного редактора газети «Атомник України»

Людмила Яківна
ГАП'ЮК.

Життя ювілярки тісно переплелось з газетярською справою, останні 15 років — з профспілковим шоттижневиком. У колективі її цінують як авторитетного, старанного і компетентного фахівця, людину з добрим серцем і щедрою душею.

Колеги, друзі широко бажають Людмилі Яківні міцного здоров'я, сімейного благополуччя, творчої наснаги, миру і добра на довгі роки.

Нехай ромашками цвітуть літа прекрасні,
нехай здійсняться тисячі бажань.
Щоб доля дарувала тільки щастя,
ні грама бід, ні крапельки страждань.
Життя хай квітне, як травневий сад,
і кожен день усмішкою радіє,
А доля подарує зорепад здоров'я, успіхів, надії!

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Герої на «Іграх героїв»

Представники благодійного фонду «Миротворець», основу якого складають працівники автотранспортного господарства (АТГ) ВП ЮАЕС, а також южноукраїнці — колишні учасники АТО — як почесні гості були запрошені на проект «Ігри героїв» (відбулися в Києві 22 травня). Южноукраїнські волонтери вручили всім учасникам змагань іменні срібні обереги, а також подарували сертифікати страхування житла на 50000 грн.

У рамках проекту «Ігри героїв» було організовано змагання з кросфіту між учасниками антитерористичної операції на сході України, які в результаті бойових дій були тяжко травмовані та позбулися кінцівок. За словами директора АТГ ВП ЮАЕС, голови благодійного фонду «Миротворець» Петра Форостяного, змагання було організовано на високому рівні. Особливе враження справили проморолки, у якому білці розповідали, ким були до війни, як стали учасниками АТО та отримали поранення.

У «Іграх героїв» 22 травня взяли участь 12 білців, які змагалися на велотренажерах, у піднятті штанги, віджиманні, підтягуванні на турніку, качанні преса. Хлопцям на титанових протезах зал часто аплодував стоячи. «Сила духу та взаємодопомога українських воїнів, які продовжують боротися, незважаючи ні на що, просто захоплює, — поділилися враженнями П. Форостяний. — Хлопці, які захищали Батьківщину, показали, як можна і в мирному житті у найскладніших ситуаціях залишатися справжніми людьми, досягати успіхів і не здаватися. Це приклад героїзму не лише там, а й тут».

ІНФОРМУЄ ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК

Демократія в Україні дала задній хід?

Питання про оздоровлення дітей, яке розглядалося на засіданні уряду 1 червня ц.р., на жаль, не зацікавило міністра внутрішніх справ Арсена Авакова. Про це свідчить його намагання зупинити виступ керівника Спільного представницького органу профспілок Григорія Осового, який офіційно представляє позицію 8,5 млн. спілчан.

Більше того, засмучує той факт, що високопосадовець вбачає у вирішенні нагальних для багатьох українських сімей питань літнього оздоровлення дітей політичний підтекст, наклеюючи за радянською традицією політичні ярлики, заявляючи, що він «не готовий слухати кожен раз лівацьку популістську риторику представника профспілок із кожного питання детально».

Тоді логічно постає запитання: чому голос мільйонів трудівників не хочуть чути можновладці?

Можливо, тому, що представник профспілок не відіграє відведеної йому, за розумінням члену уряду, ролі вельминого генерала, а згідно з делегованими йому повноваженнями принципово обстоює позицію мільйонів трудівників і вимагає конкретного, детального вирішення питань, із якими щоденно стикаються звичайні люди.

І як можна говорити про відкритість та прозорість прийняття урядових рішень, якщо їх забороняють обговорювати, не кажучи про недотримання простих етичних норм, коли засідання веде глава уряду.

Це вже не перша спроба можновладця накласти табу на вільну думку під час ведення засідання уряду.

Складається таке враження, що демократія в Україні вклочила задню передачу та послідовно рухається у зворотному напрямку.

Федерация профспілок засуджує такі безвідповідальні дії члена українського уряду та закликає Прем'єр-міністра України забезпечити толерантне сприйняття громадської думки.

ІЗ ВИСТУПІВ НА НАРАДІ З ПРОБЛЕМ СМСЧ

АТОМПРОФСПІЛКА

(Продовження.
Початок на 1-й стор.)

Поэтому наша задача сегодня — услышать информацию от всех вас, руководителей СМСЧ, коллег-профсоюзников, мнение представителя НАЭК «Энергоатом» и координировать свои действия. Или мы остаемся на позиции сохранения специализации МСЧ в городах-спутниках и дальше работаем в этом направлении, или выбираем какой-то другой путь.

Теперь коротко проинформирую о ситуации, которая сложилась сегодня в СМСЧ, у нас их 10. Если в прошлом году на первое января количество штатных единиц в МСЧ составляло 5 тысяч 644, то на аналогичную дату текущего года по этому показателю произошло снижение на 13%, стало 4912 штатных единиц. На 1 мая их еще меньше — 4896. Что касается финансирования. Фактические цифры тоже красочно показывают отношение властей к нашей медицине: финансирование в 2014 году было на уровне почти 355 млн. грн., по 2015-му — уже 338 млн. 727 тыс. грн., снижение на 4,5%.

На этот год предусмотрено 251 млн. 341 тыс. грн., снижение на 25,8%. Из этой общей суммы медсубвенция составляет 183 млн. 398 тыс. грн., то есть 73%; местные бюджеты — 50 млн. 682 тыс. грн., здесь доля 20%. Под давлением органов власти идут сокращения и койко-мест и персонала СМСЧ. Поэтому, думаю, мы должны сегодня выработать стратегию действий и добиваться положи-

тельного решения от властей вплоть до проведения коллективных акций по этим вопросам.

Начальник СМСЧ №1 (г. Энергодар) Людмила КУЛЬПИНА:

— Я благодарна всем участникам совещания за то, что они не равнодушны к вопросу дальнейшей судьбы МСЧ. И, конечно же, Матову В.А., который собрал нас сегодня всех здесь. Действительно, ситуация, которая сложилась вокруг СМСЧ, неоднозначна и вызывает очень много вопросов. Наша СМСЧ единственная в Энергодаре и обслуживает контингент, работающий в особо опасных условиях труда, на АЭС, СХОЯТ, тепловой станции. И есть около полторы тысячи людей, эвакуированных из зоны ЧАЭС, которые требуют к себе повышенного и особенного внимания. Кроме этого, мы обслуживаем близлежащие села, хотя они к нам не прикреплены, но жители этих сел работают на АЭС и мы обязаны их обслуживать по медицинской части.

Допуск к работе на АЭС осуществляется также СМСЧ, и поскольку этот допуск является к особо опасным условиям труда, такого фактора у нас в Запорожской области нигде нет, только Энергодар. И от того, как мы такой контингент допустим к работе, можно гарантировать работу объекта повышенной опасности. Это тоже все надо учитывать. К великому счастью, на нашей станции нет профзаболеваемости, но мы всеми правдами и неправдами сохранили медицинский контроль цеховых терапевтов, теперь они будут называться участковыми, согласно новым нормативам. Но за работающими на АЭС закреплены определенные врачи. И это свою роль играет в том, что профзаболеваемость на нашем предприятии отсутствует.

Очень серьезный вопрос — оказание специализированной медицинской помощи в случае аварийных ситуаций. Я имею в виду не масштабные, хотя их можно тоже причислять сюда, а аварии локальные. Были у нас случаи локальных аварий и мы этих больных наблюдаем до сих пор, консультируем их в радиационном центре Харькова, в Киеве.

Я думаю, что СМСЧ не зря были созданы. Все врачи были обучены, и это показал Чернобыль, оказанию медпомощи в случае радиационной аварии. Такого в области из докторов больше никто не знает.

Очень много вопросов было и в прошлом и в этом году по финансированию СМСЧ. Это подход совершенно неправильный, потому что выделение государственной субвенции равнозначно по медсанчастям прошло, а вот вторая половина субвенций из местного бюджета — она не у всех одинакова. Нам дали 17 млн. грн. в том году и в этом году 10 млн. грн. А кому-то вообще на местах ничего не выделили, кому-то 2 млн. грн. МСЧ оказались не в равных условиях, хотя мы выполняем одну и ту же работу, одно направление у всех. Надо разработать единую тактику, единый подход к СМСЧ. И они должны остаться специализированными. Пусть происходит реформирование, мы обязаны это делать, но с учетом специфики работы СМСЧ. Думаю, что все главные врачи меня поддержат в том, что финансирование дополнительное мы не просим. До того, пока мы находились в Минздраве, мы все знали четко, что с 1 января получим средства, сможем проводить тендеры. А теперь СМСЧ дали 10 млн. грн. на полгода, сколько еще выделят, я не знаю, у нас все тендеры стоят, потому что я понимаю, что не проживу

второе полугодие без добавочного финансирования субвенций из местного бюджета. Я обезоружена, это все затывается во времени, понятно, что не хватает и лекарств, расходных материалов, уже про оборудование молчу. Дай Бог здоровья всем, кто нам помогает, это и тепловая станция, и город. Хочу отметить свои городские власти. Что в прошлом году, что в этом году они с пониманием относятся к нашей проблеме.

Теперь то, что мы уже сделали. Мы сократили все вакансии, которые были. Люди остались на работе, но пострадали финансово, потому что те подработки, где были вакантные ставки, теперь их нет. Люди тащат на своих плечах двойную, а то и тройную нагрузку. Это касается участковых терапевтов, семейных, педиатрической службы.

Пшла речь о коечном фонде. Согласно постановлению мы привели его к нормативу 57 коек на 10 тыс. населения, по нормативу 60. Есть решение Минздрава, где меня заставляют сократить еще 90 коек. Они посчитали коечный фонд на жителей города. Если я это буду делать, у меня пойдут «живые» люди под сокращение, а мы единственные в городе, медикам некуда идти работать абсолютно. И, вот вторых, сократив 135 коек, мы почувствовали отношение к медицинскому обслуживанию. В неврологии люди уже стали в коридорах лежать. В лор-отделении мы вообще койки убрали, в офтальмологическом пять коек на экстренный случай вообще убрали, людям надо ехать долечиваться в Запорожье. Это все ухудшает качество, доступность медицинской помощи такого контингента, как работники АЭС. Мое мнение однозначно: оставить СМСЧ в составе Минздрава. Не требуется дополнительного финансирования, отдать нам то финансирование, которое было до 2014 года и плюс обращение к властям городов, ко всем местным бюджетам, чтобы посылно они нам тоже помогли, потому что нам впритык хватало того финансирования. И мы тогда выживем, сохранимся вот на этот переходный период. А дальше посмотрим, в какую сторону пойдут эти реформы, и оттуда уже будем двигаться дальше.

Председатель первичной профорганизации СМСЧ №1 Светлана ВАЛЬТЕР:

— Сидим мы, как на пороховой бочке, люди джуд, что будем дальше делать, потому что они под сокращение пойдут. Меня попросили передать, если, не дай Бог, будут сокращения, мы станем, при поддержке Атомпрофсоюза, — пикетировать местную власть, областную, Минздрав...

У нас городской голова был председателем профкома тепловой станции и он прекрасно понимает и хорошо знает, что мы это так просто не оставим.

Начальник СМСЧ №2 (г. Южноукраинск) Ольга СТАХОРСКАЯ:

— Валерий Алексеевич, я искренне вас лично и ЦК благодарю за то, что на протяжении всего времени, особенно последнего нашего с вами совместного заседания, чувствовалась моральная поддержка. И какие бы результаты ни были, но уже то, что вы делаете, это уже результат. На всех своих планерках, конференциях и собраниях я всегда об этом говорю. И сегодня наше собрание, вы правильно сказали, что это разговор для нас одних. В прошлом году Минздрав наше совещание проигнорировал и в этом тоже: то у них люди болеют, то — в отпусках, это говорит о позиции министерства как центрального органа власти.

Я скажу то, что у меня на душе. Медицинская субвенция — это то новое, что появилось в отрасли здравоохранения вообще во всей Украине, оно коснулось и нас. Эта субвенция рассчитывается по формуле. «Умные» люди придумали ее, я не экономист и не финансист, я врач и говорю, что это ужас. Эта ненормальная формула идет на душу населения. И посчитали ее по прошлому году, что 624 грн. на душу достаточно. И таким образом на наши 40 тысяч населения отвалили нам субвенции 25 млн. грн. при факте позапрошлого года 43 млн. грн. Комментарии излишние. Я вношу предложение в очередной раз, это не мое личное мнение, но одно из самых, на сегодняшний день, правильных предложений. Формула для всех одинакова, но в нашей стране есть исключение из правил. Допустим, взять высокогорные районы Западной Украины, там для здравоохранения, для формулы применяется коэффициент, который позволяет увеличить медсубвенцию. Не знаю, на каком уровне власти внести предложение, чтобы ввести такой коэффициент и начать хотя бы с четырех действующих АЭС городов-спутников.

Наша СМСЧ уникальна, наш коллектив — уникальный. Подтверждение тому — высшая категория в этом году нашего лечебного учреждения.

ІЗ ВИСТУПІВ НА НАРАДІ З ПРОБЛЕМ СМСЧ

ВИМАГАЄ І НАПОЛЯГАЄ

Теперь о реформах. Нравятся они или нет, но они есть. Сейчас у всех на слуху сокращение коечного фонда. Мы же понимаем, откуда ноги растут. Как мне объясняют, МВФ, давая кредиты Украине, ставит определенные условия. Сейчас по последнему поста-

городами, присутствовала на подобном совещании. Наша городская власть первая из всех МСЧ подставила нам плечо, а постановление Кабмина №11 развязало им руки и теперь можно финансировать нас из разных источников. В этом году за 5 месяцев нам выделили столько денег, сколько профинансировали в прошлом году. И планируют на второе полугодие еще добавит. Говорить, что у всех властей подход должен быть одинаков, не стоит, все зависит от их возможностей. На первое место я бы поставила желание городского головы, депутатского корпуса.

Начальник финансового управления Южноукраинского горсовета Татьяна ГОНЧАРОВА:

— Я полностью солидарна с Ольгой Васильевной о некорректности расчета формулы по медицинской субвенции. Мы писали со своей стороны в прошлом и в этом году во все уровни власти по поводу того, что нельзя обезличивать душу населения, невзирая на то, на какой территории эта душа живет. Не зря наши медучреждения называются специализированные, значит, эта территория имеет какую-то специфику. Есть такое понятие, как экологический коэффициент, и я думаю, что он вполне возможен в применении к расчету медицинской субвенции именно для этих территорий, для этих 10 МСЧ, которые несут название специализированные. Я очень прошу Атомпрофсоюз, поддержите нас в этом плане, потому что на письма из Южноукраинска не очень обращают внимание, даже не удостоивают ответа.

Заместитель Председателя Атомпрофсоюза — председатель профкома ППО НАЭК «Энергоатом» Алексей ЛЫЧ:

— Правильное предложение в отношении того, чтобы именно применить коэффициент в связи с особенностями, связанными с проживанием населения в зоне возможного воздействия радиации в случае какого-то инцидента. Такие зоны наблюдения во всем мире есть, на это надо опереться, акцент делать.

Еще хотел бы добавить. Мы заинтересованы в том, чтобы наши люди получали квалифицированную, в достаточном количестве качественную медпомощь. Мы готовы оказывать любое содействие. Вспомните, то, что произошло на ЧАЭС, там 186 работников получили очень большую дозу и только в позапрошлом году умер самый облученный, они у нас на профучете находятся. Они жили только благодаря той первичной медицинской помощи, которую тогда оказывали работники МСЧ г. Припять. Мы готовы вступить в борьбу с Минздравом, чтобы показать нашу специфику, специализацию. У нас есть Национальный центр радиационной медицины, который может показать, у нас достаточно много собрано материалов. Давайте выработать единую позицию в этом вопросе и попробуем совместно обосновать специализацию МСЧ. Есть опыт ЗАЭС, когда был групповой несчастный случай, люди остаются под наблюдением на всю жизнь. Вот в этом тоже есть специфика. И набор врачей должен быть соответствующим, если это специализированная МСЧ. Вспомните, как на протяжении всего периода сокращения количество врачей узкого профиля и мы вынуждены были со Славутина ездить в Чернигов, чтобы проходить определенные виды медосмотра, приглашать откуда-то специалистов. Мы должны добиться специализации для МСЧ, а потом должно быть уже решение всех финансовых вопросов.

Предложение вице-президента ГП НАЭК «Энергоатом» Айдина АЙСИНА:

— В Верховной Раде зарегистрирован под номером 1359 закон, в котором мы просили поднять отчисления с 1% до 2% для зон наблюдения. Давайте мы туда же в проект впишем специализированные медцита Минздрава.

Председатель первичной профорганизации СМСЧ №2 Людмила СТАРОКОНЬ:

— Я очень рада с выступлением Ольги Васильевны Стахорской по поводу того, что необходимо продолжить сокращение коек, перевести СМСЧ в коммунальную собственность. Коллектив против

того, чтобы убрать специализированную МСЧ и передать ее в коммунальную сеть. Мы за то, чтобы койко-места оставить, а не продолжать их сокращение под каким-то разным соусом. Если мы перейдем в коммунальную собственность, нами будет руководить область, которая уже вмешивается, и постоянно будет свои предложения, нормы вводит в нашу МСЧ. Мы потеряем и специализацию и качественную медпомощь. Это неправильная позиция.

Начальник СМСЧ №3 (м. Кузнецовск) Александр КОЦОБИНСКИЙ:

— У нас ситуация такая сама, как у всех. Попередні виступаючи говорили, у когось у чомусь краще, десь гірше, але я хотів би наголосити на збереженні спеціалізованості. Тому що ми надаємо за нашим статутом медичну допомогу у повному обсязі й кваліфіковані атомникам, членам їхніх родин. Ніхто за нас це робити не буде, жодна районна лікарня. Навіть деякі обласні медзаклади не знають, що це таке, як з цим працювати і який підхід до атомників і до їхньої спеціфічної роботи. Те, що виконуємо ми, це в рамках медичних оглядів, надання медичної допомоги, але основне — це аварійне реагування. В області не розуміють нашу спеціалізацію, намагаються прирівняти до всіх інших лікувальних закладів, незважаючи на те, що ми маємо більш функціональні можливості, вищу акредитаційну категорію. До нас їдуть з сусідніх областей і районів і ми мусимо надавати медичну допомогу людям такого рівня, як у нас. Але нас разом з тим прирівнюють до всіх, знижуючи ліквідовний фонд. Ми самі безболісно скоротили 45 ліжок, пенсіонери-працівники пішли на пенсію добровільно. З 295 ліжок область вимагає скоротити 80 ліжок. За цим стоять люди, висококваліфіковані спеціалісти. Нам треба буде скорочувати і моłodший медичний персонал, середній. Але найстрашніше, що не зможемо надавати якісну висококваліфіковану медичну допомогу, бо не буде кому робити на тому обладнанні, що у нас є, не буде кому оперувати, робити перев'язки. Збереження всього цього — дуже болюче питання, яке опалали на міську владу.

Завдяки розумінню міського голови, депутатів, серед них є медики, у нас є повна підтримка нашого закладу. Вони нас дофінансували, хай по мінімуму, але нам надано можливість повністю виживати, працювати і забезпечувати всі функції не тільки для персоналу атомної. Не можна розділити у місті працівників-атомників і населення міста, бо вони з нами живуть у одній зоні. Ми вперше за стільки років від міської влади отримали гроші навіть на обладнання, але цього все одно мало. Нам треба зберегти спеціалізованість. Треба, щоб нас фінансувала держава не за цією субвенцією, що стає новиною у нас 48%, а вернутися на фінансування спеціалізованої висококваліфікованої допомоги.

Ситуація у нас специфічна. Міський голова нам допомагає і депутати підтримують, але не кваліфікують брати нас у комунальну власність.

Міський голова Кузнецовська Сергій АНОЩЕНКО:

— Якщо ви хочете втратити медицину у містах-супутниках, то їй треба передавати у комунальну власність. У цьому році, коли формувалась бюджет, була стаття, що вторинну медпомогу фінансують через область. І в останній день внесли зміни і залишили фінансування за містами обласного значення. На наступний рік я не гарантую, що ця норма буде. Якщо вторинка перейде в область, 5-7 млн. грн. вона відразу забирає на себе. У нас є дуже гарний

приклад екстреної медицини, яку створив обласний заклад. На Кузнецовск виділяють три з лишком млн. грн. Скільки доходить до нас? У місті дві бригади «швидкої» ледве їздять, немає пального, запчастин. Те саме буде з нашими всіма закладами медицини, втратимо спеціалізацію. Реформування делегують державою, я маю виконувати все, що каже мені облздоровідділ. Дає наказ скорочувати ліжка, ми маємо це робити.

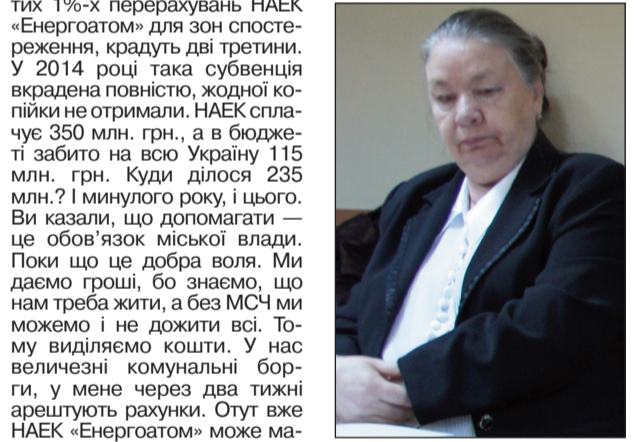
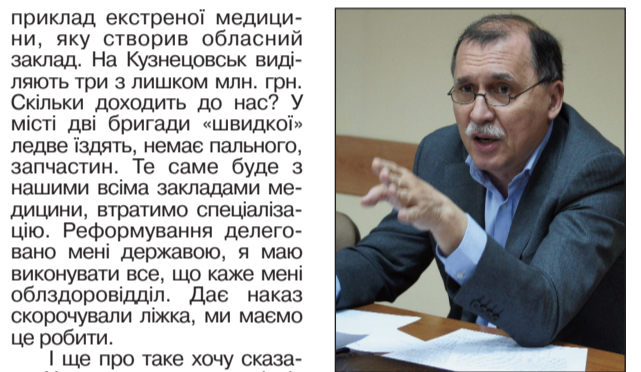
І ще про таке хочу сказати. Уже три роки у нас всіх, із тих 1%-х перерахуваних НАЕК «Енергоатом» для зон спостереження, крадуть дві третини. У 2014 році така субвенція вкрадена повністю, жодної копійки не отримали. НАЕК сплачує 350 млн. грн., а в бюджеті вкрадено повністю, жодної копійки не отримали. НАЕК сплачує 350 млн. грн., а в бюджеті вкрадено повністю, жодної копійки не отримали. НАЕК сплачує 350 млн. грн., а в бюджеті вкрадено повністю, жодної копійки не отримали.

Далі ми будемо думати не про те, чи виділять гроші на медицину, а як існувати місту. І я на медицину не зможу давати вже ні копійки. Борги виникли з мого попередника, держава нам створила такі умови. Якщо держава переходить на місцевий бюджет, через рік ми втрачаємо медицину, вона буде на рівні самого нікудишнього району.

У нас попередня каденція депутатів дала згоду на прийом СМСЧ у власність територіальної громади, а нинішня — не створила комісію з прийому. Тому я не можу допустити передачу СМСЧ, навіть якби дуже хотів.

Заступник генерального директора з кадрів і соціальних питань ВП «Хмельницька АЕС» Віктор ДЕМИДЮК:

— Склалося так, що з першого дня існування СМСЧ мені доводиться з нею спілкуватися. Ми дотримуємося закону про охорону праці. Він вимагає, що працівники, які виконують роботу в умовах шкідливих факторів, повинні проходити профілактичні медичні огляди. На ХАЕС так обстежуються майже 4,5 тис. людей щороку, 3,5 тис. — це саме ті, що працюють у шкідливих умовах праці. Саме завдяки цеховій службі, яка знаходиться в СМСЧ №4, ми забезпечуємо працю і робоче місце персоналу. Закон про ядерну і радіаційну безпеку говорить, що для профілактики професійних захворювань,

для надання першої необхідної допомоги і разі виникнення аварійної ситуації повинні бути створені спеціалізовані медичні заклади.

Зверну увагу ще на таке. Уже в 1986 році СМСЧ повною мірою працювала з людьми, евакуйованими із Чорнобиля, і надавала їм кваліфіковану допомогу. У 2005-му в Нетішині через шкідливість 440 дітей було госпіталізовано, це через кілька годин вице-президент «Енергоатома» прибував в Нетішин, заступник голови облдержадміністрації, начальник медвідділу медицини теж тут. І спільними зусиллями проблема була розв'язана. Якщо ми зараз втратимо СМСЧ, за цим стоять люди, під питанням буде існування і дозвіл на існування АЕС. Тому що обов'язковою умовою для пуску першого енергоблока ХАЕС у 1978 році було наявність діючої СМСЧ. Зараз ми це ліквідуємо, порушуючи закон про ядерну та радіаційну безпеку. Що нам завтра скаже Держінспекція з ядерного регулювання й інші?

Особисто моя думка: у жодному разі не можна чіпати цей єдиний спеціалізований медичний заклад. Уже в Нетішині медичне управління облдержадміністрації має намір створити центр первинної медицини, який буде фінансуватися з місцевого бюджету, і запровадити стаціонар. Це у нас буде два головних лікарі, дві бухгалтерії. Для чого це?

(Закінчення в наступному номері)

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Он погиб на поле боя. Не доиграв на поле футбольном

273 работника ГП «ВостГОК» стали участниками Антитеррористической операции на востоке нашей страны и трое из них уже никогда не переступят порог родного дома

Открытие турнира

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

В марте 2014 два сына автослесаря Ивана Антоновича Пашко — Александр и Евгений, были мобилизованы на воинскую службу в зону АТО. А в августе на Луганщине, под Северодонецком, старшина 9-й роты 24-й механизированной бригады Пашко А.И. погиб от пулевого ранения, защищая территориальную целостность и суверенитет Украины. Было ему всего тридцать три. За проявленное мужество и героизм Указом Президента Украины

бывший горняк был награжден орденом «За мужество» III степени (посмертно). Профсоюзный комитет шахты (председатель — Кавун Н.И.) принял решение ежегодно проводить футбольный турнир памяти Героя АТО и в один из майских дней на уютном стадионе «Шахтер» поселка Смолино был проведен первый из них. Приняли участие в нем команды трех шахт комбината — Ингульской, Смолинской, Новоконостантиновской и желтоводской промышленной площадки (информация об этом бы-

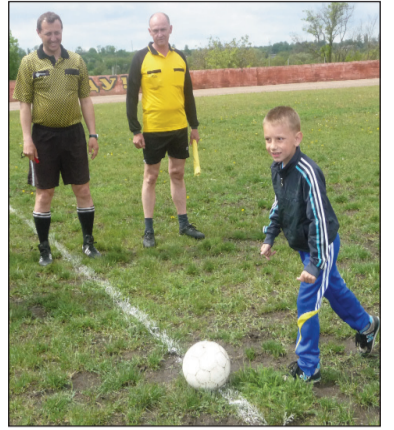
ла напечатана в «АУ» №21 от 26 мая).

11.00 часов утра. Прибывающие на турнир команды у арки стадиона встречает большая группа людей в камуфляжной форме, с флагами. Это побратимы Александра Пашко, члены недавно образованного в поселке Союза участников боевых действий, во главе со своим руководителем Алексеем Буровым. 118 смолян уже стали участниками событий на востоке страны. В планах побратимов установить в поселке монумент в память об этом.

На открытии турнира пришла супруга Пашко А.И. — Наталья Александровна с детьми Сашей и Ваней, отец Иван Антонович и мать Вера Остаповна, близкие родственники, друзья, товарищи. Участники приветствовали заместителя директора шахты — Юрченко В.Ф. Минута молчания, подъем Государственного флага. Первый символический удар по мячу, давший старт турниру, сделал восьмилетний Ваня Пашко. Президиум Восточной объединенной организации профсоюза ока-

Вдова Александра Пашко Наталья и председатель профсоюзного комитета Новоконостантиновской шахты Александр Зовва наградили команду-победительницу турнира

Первый удар по мячу делает сын Александра Пашко восьмилетний Ваня

зал семье погибшего денежную благотворительную помощь.

Сам турнир, в финале которого встретились команды Смолинской шахты и желтоводской промплощадки, получился довольно интересным. Видно было, как в этот день были заведены на борьбу смоляне, как хотелось им подарить победу своему бывшему капитану. Подгоняли футболистов вперед и верные болельщики. Так не хватало в эти минуты ребятам на поле их бывшего лидера! Основное время игры истекло, а на табло — нули. Победителя определила серия послематчевых 11-метровых ударов. Футболисты обеих команд волновались, несколько раз вырвали вратари или мяч летел мимо ворот, но в итоге

удача была все же на стороне гостей — 8:7.

Вдова Александра Пашко Наталья Александровна вместе с сыновьями вручает кубок желтоводцам. Но изготовленная мастерами керамической мастерской комбината ваза все же остается в Смолино. Турнир решено сделать традиционным, а местом постоянного нахождения приза станет стэнд спортивной славы шахты.

Кроме командного кубка были учреждены призы для лучших игроков, памяти работников предприятия, героев погибших на востоке страны, — Кулыгина О.Б., Лашкула В.Л., Пошедина М.В. Лучшим вратарем турнира признан желтоводец Евгений Буряк, защитником — Эдуард Зелюнок (Ново-

коностантиновская шахта), падающим — Дмитрий Савченко (Ингульская шахта).

Приз лучшего игрока турнира был присужден единогласно Евгению Пашко (Смолинская шахта), недавно возвратившемуся из зоны АТО. Женя действительно в этот день был лучшим, играл за двоих — за себя и за брата. Глядя на капитана смолян со стороны, было видно, как ему тяжело, но, выходя на поле, он превращался в настоящего воина, который вел за собой свою маленькую футбольную дружину.

Как хочется, чтобы на полях нашей славной Украины сражались только футбольные дружины, ведь за это отдали свою жизнь и наши Герои.

Николай МЕРКУШЕВ

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Співпрацюємо з ХАЕС

Громадське об'єднання «Нетішинська самооборона» вже майже два роки займається волонтерською діяльністю. За цей час налагоджено тісну співпрацю з трудовими колективами ВП ХАЕС.

Сьогодні активісти структурних підрозділів ХАЕС продовжують передавати фінансову допомогу для військових.

У квітні 2016 року працівники зібрали 28 815 грн. Нижче наведемо, як завжди, невеликий фінансовий звіт.

Отже, колектив енергоремонтного підрозділу зібрав 19 375 грн. Ці кошти витрачено «Самообороною» на закупівлю семи пар берців, дев'яти комплектів військової форми виробництва м. Славута, десяти футболок військових бавовняних та десяти футболок військових Coolmax, чотирьох костюмів КЗС і двох спальних мішків виробництва Великобританії, трьох пар тактичних кросівок.

У свою чергу турбінисти атомної передали ГО «Нетішинська самооборона» 5 860 грн. на потреби військових. Ці кошти були витрачені на закупівлю 10 підсумків під аптечку, 10 пар тактичних рукавиць та 4 пар тактичних окулярів, 23 футболок військових бавовняних.

Трудовий колектив цеху ТАВ передав «Самообороні» 2730 грн. Кошти витрачено на закупівлю чотирьох пар літніх берців та однієї літньої військової форми, однієї парки військової виробництва м. Славута.

Працівники НТЦ зібрали 850 грн., які витрачено на закупівлю 30 пар військових шкарпеток та однієї сумки-рюкзака.

Хочемо подякувати працівникам ХАЕС, які, незважаючи на складні часи, нестабільну ситуацію в економіці та в країні, продовжують допомагати нашій армії.

Особливу подяку висловлюємо активістам підрозділів: Дмитру Міщенко (ЕРП), Костянтину Бичкову та Руслану Будяковському (ТЦ), Максиму Штойку (ЦТАВ), Віктору Ройку (НТЦ), Віталію Лисенку (РЦ).

Юрій КАМОЗІН,
голова ГО «Нетішинська самооборона»

«КУБОК ЮЖНО-УКРАЇНСЬКОЇ АЕС — 2016»: ПІДТРИМКА СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

З «Натхненням» до перемоги!

У травні в танцювальній залі Палацу культури «Енергетик» ВП ЮАЕС пройшли Всеукраїнські змагання з танцювального спорту «Кубок Южно-Української АЕС — 2016». У турнірі взяли участь понад 150 танцювальних пар з 18 клубів, що представляли 12 міст України.

Кубок ЮАЕС у танцювальному спорті було розіграно 26-й раз поспіль. У Палаці культури «Енергетик» танцювальну майстерність у європейській і латиноамериканській програмах демонстрували любителі граці та пластичні віком від 5 до 25 років. За переможні та призові місця вони боролися у таких категоріях — «Бєбікі», «Діти», «Ювеналі», «Юніори», «Молоді» і «Дорослі».

Господарі паркету — народний ансамбль бально-спортивного танцю «Натхнення», був представлений 48 парами. Южноукраїнські танцюристи посіли 20 перших, 12 других і 13 третій місць.

Головні спонсори Всеукраїнських змагань з танцювального спорту «Кубок Южно-Української АЕС» — адміністрація та профспілковий комітет енергокомплексу на Південному Бузі. Завдяки їм переможці та призери отри-

ДИТЯЧА ВІТРИЛЬНА РЕГАТА ЯК СТАРТ ЛІТНІХ КАНІКУЛ

«Весняні вітрила 2016» в Енергодарі

В Енергодарі відбулася відкрита першість з дитячого вітрильного спорту «Весняні вітрила 2016» на кубок ВП «Атоменергомаш» ДП НАЕК «Енергоатом».

Від організаторів на змагання прибули генеральний директор ВП «Атоменергомаш» ДП НАЕК «Енергоатом» Андрій Корольченко, в.о. міського голови Енергодара Дмитро Поліщук. Активними уболівальниками були працівники Запорізької АЕС і жителі міста — батьки учасників і глядачі.

У змаганнях брали участь 18 спортсменів. Вік дітей від 7 до 14 років. За звичаєм регату

відкрив традиційний парад або урочисте шикуння, де право підняти прапор під гімн України надали абсолютним переможцям минулого року Аліні Гендер і Глібу Черепанову. Дітей привітали з початком літніх канікул та відкриттям вітрильного сезону.

Змагалися юнги на судах класу «Оптиміст». І хоча швидкість ці яхти розвивають не дуже велику, зате азарт спортсменів негідробний. А діти віком постарше — на яхтах класу «Кадети». Вони вчаться працювати в команді, розвивають координацію рухів, швидку реакцію і взаємовиручку.

Вийти самостійно на воду та ще боротися за перемогу — мрія кожного юного яхтсмена. Було проведено 9 гонок. У спортивному плані кращого результату добилися, посівши перші місця, Олександр Макаров, Марія Куксіна, Гліб Черепанов і Максим Максименко.

Голова Енергодарської парусної федерації, лідер об'єднаної організації профспілки Віктор Поліхранив переконаний, що яхтові традиції дорослі обов'язково повинні передавати наступному поколінню. Тому дітям пообіцяли, що переможці візьмуть участь в обласних вітрильних змаганнях. І по можливості їх обов'язково долучать до Всеукраїнських. А восени відбудеться дитяча регата «Осінні вітрила 2016». Крім того, юні яхтсмени разом з

батьками, як і в минулому році, вирушать у дальній похід. Тому емоції та яскраві враження ще попереду.

Довідково. Енергодарська дитяча вітрильна школа — це співдружність батьків, тренера Віктора Максименка та дітей. Вона входить до складу спортивного яхтклубу «Борисфен». Його організатори давно мріяли створити саме школу — виростити і виховати юних яхтсменів.

Два роки юні яхтсмени вчаться керувати вітрилами. Свої теоретичні знання і практичні навички вони демонструють на іспиті. До складу комісії входять представники обласної федерації і парусного спорту України. Кожному учаснику вручаються свідоцтва «Юний керманіч» і залікові книжки з розрядами.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspiika.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 4400